

บทที่ 5

หลักข้อเชื่อของการบัพติศมา

ตอนที่ 1

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

1. รู้ถึงการบัพติศมา 4 ประเภทดังที่กล่าวไว้ในพันธสัญญาใหม่
2. นิยามคำว่า “บัพติศมา”
3. อธิบายความสำคัญของการบัพติศมาของคริสเตียน
4. บอกถึงคุณสมบัติที่ต้องมีในบุคคลที่แสวงหาการบัพติศมาของคริสเตียน

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำแสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริงแต่พระองค์ผู้จะมาภายหลังเราทรงมีอิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู่ควรแม้จะถอดฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ”
(มัทธิว 3:11)

คำนำ

หลักการพื้นฐานข้อที่สาม ซึ่งได้กล่าวไว้ในฮีบรูบทที่ 6 คือ หลักข้อเชื่อของการ บัพติศมาในฮีบรู 6:2 คำว่า “บัพติศมา” เป็นพหูพจน์คือหลักข้อเชื่อของการบัพติศมาต่าง ๆ หมายถึงว่า หลักข้อเชื่อที่สมบูรณ์ของความเชื่อคริสเตียนประกอบด้วยการบัพติศมามากกว่าหนึ่งประเภท

การบัพติศมา 4 ประเภท

พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงการบัพติศมาต่าง ๆ กัน 4 ประเภท คือ :

- บัพติศมาแห่งการทนทุกข์ของพระคริสต์
- บัพติศมาของยอห์น
- บัพติศมาของคริสเตียน
- บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทนี้จะกล่าวถึงการบัพติศมา 3 ประเภทแรก บทต่อไปจะเกี่ยวกับบัพติศมาใน พระ
วิญญาณบริสุทธิ์

คำจำกัดความ

คำว่า “บัพติศมา” ที่ใช้ในพระคัมภีร์หมายถึง การจุ่มลงไปให้มิดหรือจุ่มลงไปใ
บางสิ่ง

การบัพติศมาแห่งการทรมานทุกข์ทรมานของพระคริสต์

มีการบัพติศมาชนิดหนึ่งในพันธสัญญาใหม่ ซึ่งเราเรียกว่าบัพติศมาแห่งความทุกข์
ทรมานบัพติศมานี้พระเยซูกล่าวไว้ว่า :

“เราจะต้องบัพติศมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากจนกว่าจะสำเร็จ”

(ลูกา 12:50)

บัพติศมาชนิดนี้กล่าวไว้ในมาระโก 10:38 ซึ่งบุตรของเศเบดีร้องขอเกียรติยศในการ
ได้นั่งข้างขวาและซ้ายของพระคริสต์ในสวรรค์ด้วย

พระเยซูตอบว่า “ที่ท่านขอนั้นท่านไม่เข้าใจ ถ้วยซึ่งเราจะดื่มนั้น ท่านจะดื่มได้หรือ
และบัพติศมานั้นซึ่งเราจะรับ ท่านจะรับได้หรือ”

พระเยซูตรัสเกี่ยวกับการทุกข์ทรมานที่รอคอยพระองค์อยู่ โดยการสิ้นพระชนม์เพื่อ
ความบาปของมนุษยชาติ พระองค์ต้องถูกจุ่มลงในการทุกข์ทรมาน ถูกฝังในอุโมงค์และฟื้น
จากความตายในร่างกายใหม่

บัพติศมาของยอห์น

บัพติศมาของยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นกรบัพติศมาในน้ำเกี่ยวเนื่องกับข้อความแห่ง
การสำนึกผิด

ยอห์นผู้ให้บัพติศมามีกำเนิดอย่างอัศจรรย์ในครอบครัวของเศคาริยาห์และนางเอลีษ-
ษเบ็ธ(ลูกา1:5,13)พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษสำหรับชีวิตของเขา เขาต้องปรนนิบัติพระองค์
ในฐานะ “ผู้นำหน้า” ของพระเยซูคริสต์

“ท่านทารกเอ๋ย เขาจะเรียกท่านว่าเป็นผู้เผยพระวจนะของผู้สูงสุด เพราะว่าท่านจะนำหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า และจัดเตรียมมรรคาของพระองค์ไว้”

“เพื่อจะให้ชนชาติของพระองค์มีความรู้ถึงความรอดที่มาทางการทรงยกบาปของเขา”
(ลูกา 1:76-77)

คำว่า “ผู้นำหน้า” หมายถึงคนที่มาก่อนและเตรียมทางไว้ให้ ยอห์นต้องเทศนา ข้อความแห่งการสำนึกผิดและการบัพติศมาแก่ชาวอิสราเอลเพื่อเตรียมคนทั้งหลายไว้สำหรับการเสด็จมาของพระมาซีฮาห์ของเขา คือพระเยซูคริสต์

“เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำแสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริงแต่พระองค์ผู้จะทรงมาภายหลังเราทรงมีอิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีกซึ่งเราไม่คู่ควรแม้จะถอดฉลองพระบาทของพระองค์พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ”
(มัทธิว 3:11)

งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นการเริ่มต้นของยุคใหม่ฝ่ายวิญญาณ

“มีธรรมบัญญัติและผู้เผยพระวจนะมาจนถึงยอห์นตั้งแต่นั้นมาเขาก็ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าและคนทั้งปวงก็ชิงกันเข้าไปในแผ่นดินนั้น”
(ลูกา 16:16)

ก่อนหน้านั้นเมื่อยอห์นยังไม่มา ประชาชนอยู่ใต้ธรรมบัญญัติผู้เผยพระวจนะ และปุโรหิตทำหน้าที่ผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณและแปลความหมายของพระบัญญัติ

ปุโรหิตเท่านั้นที่สามารถเข้าไปอยู่ต่อหน้าพระเจ้าในพระวิหารได้ เขาเป็นคนกลางระหว่างประชาชนและพระเจ้า และถวายเครื่องบูชาสำหรับบาปตามที่พระเจ้าทรงบัญชาสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิงด้วยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ โดยชีวิตของพระองค์ การสิ้นพระชนม์และการฟื้นจากความตาย พระเยซูทรงทำทางให้มนุษย์ทุกคนไปถึงพระเจ้าได้ ขณะนี้พระเยซูทรงปรนนิบัติในฐานะคนกลางระหว่างคนบาปและพระเจ้าผู้ชอบธรรม

พระเยซูทรงบัญชาแก่ประชาชน 2 ประการคือ ให้สำนึกผิดกลับใจใหม่และสารภาพความบาปต่อหน้าชุมนุมชน

ผู้ที่เต็มใจจะทำตามพระบัญชาของพระองค์ก็ได้รับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดนเพื่อเป็นพยานต่อชุมชนเป็นเครื่องหมายภายนอกที่แสดงว่าเขาได้สำนึกผิดกลับใจจากบาปของเขา

เมื่อผู้นำทางศาสนาบางคนมาหาขอโทษ เพื่อขอรับบัพติศมา เขาถูกปฏิเสธขอโทษ เรียก
ร้องไห้พวกเขาแสดงผลของการกลับใจที่แท้จริงในชีวิตของพวกเขาก่อนที่จะมารับบัพติศมา

**“ครั้นขอโทษเห็นพวกฟาริสีและพวกสะดูสีพากันมาเป็นอันมากเพื่อรับบัพติศ
มา ท่านจึงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าซาตูลูไรย์”ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากพระอาชญา ซึ่ง
จะมาถึงนั้น เหตุฉะนั้นจงพิสูจน์การกลับใจของเขาด้วยผลที่เกิดขึ้น” (มัทธิว 3:7-8)**

การสำนึกผิดและเลิกทำบาปเป็นสิ่งที่ขอโทษต้องการก่อนที่จะให้บัพติศมา

วลีที่ว่า “บัพติศมาเข้าสู่การกลับใจสำนึกผิดและเลิกทำบาป” ไม่ได้หมายความว่า
ประสบการณ์ทั้งสองนี้จะเกิดตามหลังการได้รับบัพติศมาในน้ำ

การบัพติศมาเป็นเครื่องยืนยันเป็นหลักฐานที่มองเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับบัพติศมาได้มี
ประสบการณ์ในการสำนึกผิดและการอภัยบาปเรียบร้อยแล้ว

บัพติศมาของคริสเตียน

ข้อความที่แสดงออกดีที่สุดถึงสิ่งที่เราเรียกว่า “บัพติศมาของคริสเตียน” อธิบายไว้ใน
เรื่องบัพติศมาของพระเยซู

**“แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมาหาขอโทษที่แม่น้ำจอร์แดน เพื่อจะรับ
บัพติศมาจากท่าน แต่ขอโทษทูลห้ามพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ต้องการจะรับบัพติศมา
จากพระองค์ ควรหรือที่พระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์” แต่พระเยซูคริสต์ตอบ
ขอโทษว่า “บัดนี้จึงยอม เกิดเพราะสมควรที่เราทั้งหลายจะกระทำตามสิ่งที่ชอบธรรม
ทุกประการ” แล้วขอโทษก็ยอมครั้นได้ทรงเห็นพระวิญญาณขอ พระเจ้าดุจนกพิราบ
(ภาษาอังกฤษ = นกเขา) ลงมาสถิต อยู่บนพระองค์ และนี่แน่ะมีพระสุรเสียง ตรัส
จากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”**

(มัทธิว 3:13-17)

พระเยซูไม่ได้รับบัพติศมาจากขอโทษเพื่อเป็นหลักฐานว่า พระองค์ได้สำนึกบาป
เพราะว่าพระองค์ไม่มีบาป

พระเยซูทรงรับบัพติศมาเพื่อ “ทำตามความชอบธรรมทุกประการ” พระองค์ได้วาง
ตัวอย่างที่ชอบธรรมของความประพฤติซึ่งพระองค์ปรารถนาให้ผู้เชื่อทุกคนกระทำตาม

การบัพติศมาของทารก

พระเยซูไม่ทรงรับบัพติศมาเมื่อเป็นทารกเมื่อเป็นเด็กบิดามารดาของพระองค์นำพระองค์เข้าไปกรุงเยรูซาเล็มเพื่อถวายพระองค์แด่พระเจ้า แต่พระองค์ไม่ได้รับบัพติศมา (ลูกา 2:22) พระองค์ไม่ได้รับบัพติศมาจนกว่าพระองค์จะรู้ว่าพระองค์กำลังทำอะไร และรู้เหตุผลว่าทำไมพระองค์จึงทำ

ทารกไม่ควรได้รับบัพติศมา เราควรนำเด็ก ๆ ไปเสนอแด่พระเจ้าเพื่อถวาย และรับพระพรโดยการวางมือแต่เขาไม่ควรรับบัพติศมาจนกว่า เขาจะเข้าใจความหมายของการกระทำนั้น และมีคุณสมบัติตามที่บอกไว้ในพระคัมภีร์

ไม่มีการกำหนดอายุว่าเมื่อใดเด็กจะมีความเข้าใจ ขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางความคิดจิตใจและทางวิญญาณของเด็กแต่ละคน

พรมหรือจุ่ม

บางคริสตจักรให้บัพติศมาโดยการพรมด้วยน้ำ บางแห่งก็ใช้การจุ่มให้มิดในน้ำ เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา พระองค์ทรงดำเนิลงไปในน้ำแล้วเสด็จขึ้นมา เมื่อพิจารณาสิ่งนี้และความหมายตามพระคัมภีร์ของคำว่า “บัพติศมา” เราต้องสรุปว่าพระองค์ทรงจุ่มพระองค์ลงไปมิดในแม่น้ำจอร์แดน

เมื่อพระองค์ทรงยอมรับบัพติศมาพระเยซูแสดงการเชื่อฟังภายนอกต่อพระประสงค์ของพระเจ้า โดยการเชื่อฟัง พระองค์ได้ทรงทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ

เมื่อผู้เชื่อได้รับบัพติศมากริยาภายนอกนี้เป็นเครื่องหมายของความชอบธรรมภายในซึ่งเขาได้รับโดยความเชื่อ

คุณสมบัติที่ต้องการในการรับบัพติศมา

บุคคลที่ต้องการรับบัพติศมาจากยอห์นจะต้องมีสภาพทางฝ่ายวิญญาณที่เหมาะสม

บุคคลที่ต้องการรับบัพติศมาของคริสเตียนต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมการสอน

คุณสมบัติประการแรกในการรับบัพติศมาซึ่งพระเยซูสอนไว้คือ

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลาย จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเราให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้...” (มัทธิว 28:19-20)

พระคริสต์ทรงสั่งให้สอนผู้เชื่อใหม่ถึงสองครั้งเราต้องสอนเขาก่อน และหลังการบัพติศมา คนบาปต้องได้ยินและยอมรับข่าวประเสริฐเพื่อที่จะเป็นผู้เชื่อ

“คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรก็รับบัพติศมา...” (กิจการ 2:41)

“เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาจึงรับบัพติศมา...” (กิจการ 19:5)

“มีหญิงคนหนึ่งในพวกที่ฟังเราเชื่อคนเดียว...และพระเจ้าได้ทรงเปิดใจของเขาให้สนใจในถ้อยคำซึ่งเปาโลได้กล่าวเมื่อหญิงคนนั้นกับทั้งครอบครัวของเขาได้รับบัพติศมา...” (กิจการ 16:14-15)

ก่อนการบัพติศมา ผู้เชื่อควรจะได้รับคำสอนพอสมควรเพื่อเข้าใจความหมาย

ของการบัพติศมา หลังการบัพติศมาแล้วเขาควรรับคำสอนต่อไป เพื่อเป็นคริสเตียนที่เติบโต เปาโลเรียกสิ่งนี้ว่า “ไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่” (ฮีบรู 6)

การสำนึกผิด

สภาวะที่สองเพื่อรับบัพติศมาคือ การสำนึกผิดความบาปเปาโลเน้นสิ่งนี้ระหว่างคำเทศนาของเขาในวันเพ็นเทคอสต์

“เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลบปลาบใจจึงกล่าวแก่เปโตรและอัครทูตอื่น ๆ ว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไรดี” (กิจการ 2:37)

“เปาโลจึงกล่าวว่า “จงกลับใจและรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ สิ้นทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสียแล้วท่านจะได้รับ พระราชทานพระวิญญูณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38)

จงสังเกตว่าการรู้สึกถึงความบาปนั้นยังไม่พอเพียง จะต้องมีการกระทำเกิดขึ้นด้วย คำสั่งสองประการที่เปาโลสั่งก็คือ จงสำนึกผิดกลับใจและรับบัพติศมา การกลับใจมาก่อนการบัพติศมาเชื่อ

สภาวะที่สามเพื่อรับบัพติศมาคือ การเชื่อ

“ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศ

ข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอดแต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ” (มาระโก 16:15-16)

คุณสมบัติข้อนี้ แสดงออกในเรื่องของฟิลิปและขันที่ชาวเอธิโอเปียซึ่งเขาพบบนถนน

จากเยรูซาเล็มไปเมืองกาซา (กิจการ 8)

ฟิลิปได้ยืนชั้นที่อ่านพระคัมภีร์จากหนังสืออิสยาห์ เขาจึงเข้าไปหาที่รถม้าเพื่ออธิบายพระกิตติคุณ เมื่อเขาเดินทางต่อไปตามถนนผ่านแม่น้ำชั้นที่ได้ขอร้องประกอบกับการสำรวจหาความเชื่อ ฟิลิปจึงได้ให้บังเกิดมาแก่เขาทันที

“ครั้นกำลังเดินทางไปก็มาถึงที่มีแม่น้ำแห่งหนึ่ง ชั้นที่จึงบอกว่า “นี่แน่ะ มีน้ำมีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้ารับบัพติศมา” และฟิลิปจึงตอบว่า “ถ้าท่านเต็มใจเชื่อ ท่าน ก็รับได้” และชั้นที่ตอบว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถ และคนทั้งสองลงไปอาบน้ำทั้งฟิลิปกับชั้นที่ ฟิลิปก็ให้ท่านรับ บัพติศมา” (กิจการ 8:36-38)

ฟิลิปกล่าวแก่ชั้นที่ว่า : “ถ้าท่านเชื่ออย่างหมดหัวใจ ท่านต้องรับบัพติศมา”

ชั้นที่ตอบว่า : “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

บุคคลที่ต้องการรับบัพติศมาของคริสเตียน เขาต้องสำรวจหาความเชื่อ ว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นประการแรก

มีจิตสำนึกที่ดีต่อพระเจ้า

คุณสมบัติประการที่สำคัญสำหรับบัพติศมาของคริสเตียนคือ จิตสำนึกที่ดีต่อพระเจ้า

เปโตรเปรียบเทียบบัพติศมาของคริสเตียนกับประสบการณ์ของโนอาห์และครอบครัวของเขาซึ่งรอดพ้นจากการพิพากษาเมื่อเขาทั้งหลายเข้าไปในเรือใหญ่

“บัดนี้ พิธีบัพติศมาก็ช่วยท่านทั้งหลายให้รอดเช่นเดียวกัน มิใช่เป็นการชำระมลทินทางกาย แต่ให้มีจิตสำนึกว่าชอบจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าโดยที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย” (1 เปโตร 3:21)

เปโตรกำจัดความคิดใด ๆ ที่คิดว่าจุดประสงค์ของบัพติศมาคือการชำระล้าง ทางกายให้สะอาด เขากล่าวว่าสถานะของบัพติศมาของคริสเตียนคือ ความสัมพันธ์ของจิตใจผู้เชื่อที่มีต่อพระเจ้า เขาเรียกว่า “จิตสำนึกที่ชอบจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า”

เวลาอันสมควรแก่การบัพติศมา

การที่คน ๆ หนึ่งจะสมควรได้รับบัพติศมาในเวลานั้น จะต้องได้รับการสอนที่เหมาะสมสำนึกผิด เชื่อ และมีจิตสำนึกที่ชอบจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

จะเป็นเวลานานเท่าใดที่จะมีคุณสมบัติเหล่านี้ก็แตกต่างกันไป ในแต่ละบุคคลบาง คริสตจักรต้องการให้ผู้ที่จะรับบัพติศมาเรียนคำสอนในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งไม่กี่ชั่วโมงก่อนหน้านั้นเขาเป็นผู้ไม่เชื่อ ซึ่งปฏิเสธพระเยซูไม่ว่าจะเป็นพระมาซีฮาร์แห่งอิสราเอล หรือพระบุตรของพระเจ้า

ตั้งแต่เปโตรเทศนาจบจนถึงการบัพติศมาของเขาทั้งหลาย ซึ่งจะต้องมีเวลาเพื่อรับคำสอนที่จำเป็นนั้นเป็นเวลาไม่เกิน 2-3 ชั่วโมง

**“คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรก็รับบัพติศมาในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวก
ประมาณสามพันคน”**
(กิจการ 2:41)

ฟิลิปให้บัพติศมาแก่ซันที่ชาวเอธิโอเปียในวันเดียวกับที่เขาเทศนาพระกิตติคุณให้ฟัง

เพื่อสรุป

การปฏิบัติของคริสตจักรในยุคแรกๆ ที่เกี่ยวกับการบัพติศมามีดังนี้

1. ก่อนบัพติศมาเขาสอนข้อมูลพื้นฐานของพระกิตติคุณซึ่งมีศูนย์กลางที่ชีวิตการสิ้นพระชนม์และการฟื้นจากความตายของพระเยซูคริสต์

2. เขานำข้อมูลเหล่านี้มาให้มีความสัมพันธ์กับกิริยาของการรับบัพติศมา
3. เขาตรวจสอบความเข้าใจ การสำนึกผิดกลับใจ และการสารภาพความเชื่อในตัวผู้เชื่อใหม่ แล้วการบัพติศมาในน้ำจึงตามมาทันที
4. หลังการบัพติศมา ผู้เชื่อใหม่ได้รับคำสอนต่อไปเพื่อความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ

ความสำคัญของการบัพติศมาคริสเตียน

ข้อความต่อไปนี้เปิดเผยความสำคัญฝ่ายวิญญาณของการบัพติศมาของคริสเตียน

“ถ้าเช่นนั้นแล้วเราจะว่าอย่างไร ควรเราจะอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณมีมากยิ่งขึ้นหรือ อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลยพวกเราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาป

ต่อไปอย่างไรได้ ท่านไม่รู้หรือว่าเราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าใน พระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมาเข้าในความตายของพระองค์เหตุฉะนั้นเราจึงถูกฝังไว้ กับพระองค์ แล้วโดยการรับบัพติศมานั้นเข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ ได้ทรงชุบ ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดช พระสิริของพระบิดาแล้วเราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วย” (โรม 6:1-4)

เมื่อคุณสำนึกผิด และยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคุณก็ได้ตายต่อบาป และชีวิตเก่า มีการสร้างชีวิตใหม่แห่งความชอบธรรมซึ่งมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซู

“เหมือนกันเช่นนั้นแหละท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาป และมีชีวิต

สนิทกับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์ เหตุฉะนั้น อย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตาย ของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น” (โรม 6:11-12)

“เพราะว่าบาปจะครอบงำท่านทั้งหลายต่อไปก็หาไม่ได้เพราะว่าท่านมิได้อยู่ใต้ ธรรมบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ” (โรม 6:14)

การบัพติศมาในน้ำของคริสเตียน เป็นสัญลักษณ์ของการตายและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู เป็นสัญลักษณ์ของการตายต่อบาป ขณะที่คุณจุ่มตัวลงไปใต้น้ำ “อุโมงค์” ของน้ำ และการฟื้นคืนจากความตายเข้าสู่ชีวิตใหม่ซึ่งอยู่ในพระเจ้า ในความชอบ

ธรรมชาติที่คุ้นชินมาจากน้ำ

ผู้เชื่อซึ่งถูกนำขึ้นมาจากน้ำเพื่อมีชีวิตใหม่ จะทำไม่ได้ด้วยกำลังของเขาเอง ชีวิตใหม่นี้ดำเนินไปโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเป็นฤทธิ์อำนาจเดียวกัน ที่ทำให้พระเยซูทรงฟื้นจาก

อุโมงค์ (เราจะเรียนมากขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตใหม่ในบทที่ 11)

ผลของการบัพติศมานำขึ้นอยู่กับการสำนึกผิด และความเชื่อของผู้ที่รับบัพติศมา ถ้าปราศจากสิ่งนี้แล้วการบัพติศมาก็ไม่มีคุณค่าอันใด

การบัพติศมาที่แท้จริงของคริสเตียนหมายความว่าเราถูกบัพติศมาเข้าไปในองค์พระเยซูเอง ไม่ใช่ในคริสตจักรใดหรือนิกายใด

**“เพราะเหตุว่าคนที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้วจะสวมชีวิตพระคริสต์
(กาลาเทีย 3:27)**

บัพติศมา : สิ่งตรงกันข้าม

ทั้งการบัพติศมาของยอห์นและการบัพติศมาของคริสเตียนเกิดขึ้นโดยการจุ่มลงในน้ำ แต่มีข้อแตกต่างระหว่างบัพติศมาทั้งสองนี้

เมื่อเปาโลไปเยี่ยมเมืองเอเฟซัส เขาพบกลุ่มของคนที่เปาโลผู้ให้บัพติศมา เขาได้ฟังข้อความของยอห์นเรื่องการสำนึกผิดและได้รับบัพติศมา แต่ไม่เคยได้ยินพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

“ขณะที่ปอลโลยังอยู่ในเมืองโครินธ์ เปาโลได้ไปตามที่ดอนแล้วก็มายังเมืองเอเฟซัส ท่านพบสาวกบางคนที่นี่ จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่าเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเรายังไม่เคยได้ยินเลย” เปาโลจึงถามเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า” เขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น” เปาโลจึงว่า “ยอห์นให้รับบัพติศมาสำแดงถึงการกลับใจใหม่ แล้วบอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลัง คือ พระเยซู” เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาจึงรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า”

(กิจการ 19:1-5)

หลังจากที่เปาโลอธิบายพระกิตติคุณ คนเหล่านี้ยอมรับและได้รับบัพติศมาอีกครั้ง ในเวลานี้เขาได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระนามของพระเยซูเจ้า

ตัวอย่างแสดงว่าการบัพติศมาของยอห์นและบัพติศมาของคริสเตียนนั้นแตกต่างกัน บัพติศมาของยอห์นไม่เป็นที่ยอมรับอีกต่อไปหลังจากการสิ้นพระชนม์ และการฟื้นจากความ

ตายของพระเยซูผู้ที่ได้รับบัพติศมาของยอห์นได้รับบัพติศมาอีกในการบัพติศมาของคริสเตียน

ข้อความของยอห์นเตรียมทางให้ในจิตใจของชาวอิสราเอล เพื่อรับการเปิดเผยพระเมสสิยาห์ของเขาคือพระเยซูคริสต์ โดยการรับบัพติศมาเขาสามารถสำนึกผิดจากบาปและความเชื่อของเขาในพระเมสสิยาห์ที่กำลังมา

หลังจากการสิ้นพระชนม์และการฟื้นจากความตายของพระเยซูประชาชนได้รับบัพติศมาในพระนามพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการกระทำเช่นนี้เขาได้แสดงออกถึงการยอมรับข้อความแห่งพระกิตติคุณ และความจริงที่ว่าพระกิตติคุณได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา

พระเยซูทรงบัญชาให้มีบัพติศมานี้

“เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์”

(มัทธิว 28:19)

ความแตกต่างระหว่างบัพติศมาของยอห์นจะทำโดยสิทธิอำนาจอย่างเดียวกันนี้ไม่ได้ มันเป็นเพียงการบัพติศมาแห่งการสำนึกผิด และประกาศความเชื่อในพระเมสสิยาห์ผู้กำลังมา

การบัพติศมาของคริสเตียนคือการบัพติศมาที่ประกาศการยอมรับแผนการทรงไถ่อันสมบูรณ์ของพระเจ้าถ้อยคำที่กล่าวในขณะให้บัพติศมา

เราได้พูดถึงคุณสมบัติที่ต้องมีก่อนการบัพติศมาและยืนยันว่าต้องเป็นการจุ่มลงให้มิดในน้ำ แล้วคำถามที่ยังเหลืออยู่คือ : เราต้องกล่าวอะไรในขณะให้บัพติศมา

พระเยซูตรัสว่าให้รับบัพติศมาในพระนาม พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้รับใช้หลายท่านเลือกใช้คำเหล่านี้เมื่อให้บัพติศมา และเป็นที่ยอมรับได้ตาม พระคัมภีร์

แต่คุณอาจใช้เพียงแค่พระนามของพระเยซูก็ได้พระคัมภีร์บันทึกว่าสาวกกระทำดังนี้

“...เป็นแต่ได้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระนามพระเยซูเจ้า”

(กิจการ 8:16)

“เมื่อเขาได้ยिनอย่างนั้นเขาจึงรับบัพติศมาในพระนามพระเยซูเจ้า”

(กิจการ 19:5)

พระเยซูไม่ได้ส่งสาวกของพระองค์ให้บัพติศมาในพระนาม (พหูพจน์) ทั้งสามของ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ในพระนาม (เอกพจน์) ของพระเจ้า 3 พระ ภาค

พระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระนามสำหรับ “พระ เยชูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า” เพราะว่า...

“เพราะว่าในพระองค์นั้น สภาของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์”
(โคโลสี 2:9)

พระคัมภีร์สอนว่าเราต้องรับบัพติศมาเข้ามาในพระคริสต์

“ท่านไม่รู้หรือว่าเราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้ามาในพระเยซูคริสต์ก็ได้รับบัพ ติศมา นั้นเข้าในความตายของพระองค์”
(โรม 6:3)

บางนิกายมีข้อโต้แย้งมากมายเกี่ยวกับถ้อยคำที่จะกล่าวในขณะที่รับบัพติศมา เขา อ้างว่าคำพูดนี้ถูกและคำพูดอื่นผิด

แต่ว่าพระคัมภีร์ การบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า “หรือ ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” ทั้ง 2 อย่างก็ได้ใช้ในเวลาที่ ให้บัพติศมาของคริสเตียนไม่มีข้อขัดแย้งระหว่างถ้อยคำทั้งสอง ต่างก็อ้างถึงพระเจ้า 3 พระ ภาคคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพื่อไม่ให้เปลี่ยนแปลงไปจากพระคัมภีร์ และในขณะเดียวกันก็นำความเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกันในด้านนี้ เราขอแนะนำข้อความต่อไปนี้

“บนพื้นฐานของการประกาศความเชื่อของคุณในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าให้บัพติศมาแก่ท่านในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า”

ชื่อ

บททดสอบตนเอง บทที่ 5

1. จงเขียนข้อความจากพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญของบทนี้

2. ให้คำนิยามคำว่า “บัพติศมา”

3. เหตุใดการบัพติศมาของคริสเตียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

4. คุณสมบัติ 4 ประการที่ควรมีในตัวผู้ที่ต้องการรับบัพติศมาของคริสเตียนคือ อะไร ?

5. การบัพติศมา 4 ประการที่กล่าวไว้ในพันธสัญญาใหม่คืออะไร ?

6. ในพันธสัญญาใหม่ คนบาปที่สำนึกผิดกลับใจและมีความเชื่อจะต้องใช้เวลานานเท่าใดจึงจะได้รับบัพติศมา

7. จงให้ข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์ซึ่งพิสูจน์ว่ามีความแตกต่างระหว่างบัพติศมาของยอห์น และบัพติศมาของคริสเตียน
-
-
8. ทารกควรได้รับบัพติศมาในน้ำหรือไม่ ?
-
-
9. เด็กอายุเท่าใดจึงควรได้รับอนุญาตให้รับบัพติศมาในน้ำ
-
-
10. ถ้าข้อความต่อไปนี้เป็นความจริงให้ใส่ตัว “ถ” ในช่องว่างข้างหน้า ถ้าข้อความนี้ผิดให้เขียนตัว “ผ” ไว้ในช่องว่างข้างหน้า
- ก. _____ ถ้าคุณได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าคุณต้องรับบัพติศมาอีกในพระนามพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ข. _____ คำในพระคัมภีร์คือ “บัพติศมา” หมายถึงการจุ่มมากกว่าการพรม ด้วยน้ำ
- ค. _____ คุณต้องเข้าใจความหมายของการบัพติศมาก่อนที่จะได้รับบัพติศมา

คำตอบบททดสอบ บทที่ 5

1. เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แสดงว่ากลับใจใหม่ก็จริง แต่พระองค์ผู้จะมาภายหลังเราทรงมีอิทธิฤทธิ์ยิ่งกว่าเราอีก ซึ่งเราไม่คู่ควรแม้จะถอดฉลองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ (มัทธิว 3:11)
2. คำว่า “บัพติศมา” ที่ใช้ในพระคัมภีร์หมายถึง การจุ่มลงไปให้มิดหรือการจมนลงไปบางอย่าง หน้า 59
3. เพราะเป็นการแสดงออกภายนอกถึงการเปลี่ยนแปลงภายในซึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว หน้า 62
4. หน้า 63
 - การสอน
 - การสำนึกผิด
 - ความเชื่อ
 - จิตสำนึกที่ดีต่อพระเจ้า
5. หน้า 58
 - การบัพติศมาแห่งการทนทุกข์ของพระคริสต์
 - บัพติศมาของยอห์น
 - บัพติศมาของคริสเตียน
 - บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์
6. ทันทีภายหลังจากที่เขาได้รับการสอนและประกาศความเชื่อแล้ว หน้า 64
7. กิจการ 19:1-5 หน้า 67
8. ไม่ หน้า 61
9. อาศัยขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าใจความหมายของบัพติศมาและคุณสมบัติครบถ้วน หน้า 62
10. ก. = ผ.
ข. = ถ.
ค. = ถ.

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

บทนี้ได้แนะนำหัวข้อของหลักข้อเชื่อแห่งการบัพติศมาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของคุณในหัวข้อนี้ จงศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้ที่เกี่ยวกับการบัพติศมา

มัทธิว	3:6,7,11-16, 11:11-12; 14:2; 16:4; 20:22-23; 21:25
มาระโก	1:4,5,8,9; 10:38-39; 11:30; 16:16
ลูกา	3:3, 7,12,16,21;7:29-30; 12:50; 20:4
ยอห์น	1:25-28, 33; 3:22-23, 26; 4:1-2; 10:40
กิจการ	1:5,22; 2:38,41; 8:12,13,16,36,38; 9:18; 10:37,47- 48;11:16; 13:24; 18:8,25; 19:3,4,5; 22:16
โรม	6:3-4
1 โครินธ์	1:13-16; 10:2; 12:13; 15:29
กาลาเทีย	3:27
เอเฟซัส	4:5
โคโลสี	2:12
1 เปโตร	3:21
ฮีบรู	6:2